

Εναλλακτική Προσέγγιση της Φωτογραφίας

Η φωτογραφία λειτουργεί σε δύο επίπεδα: ως φωτο-ανάγνωση και ως φωτο-γραφή.

Έτσι αποτελεί κατεξοχήν εργαλείο αφήγησης και επαναφήγησης μιας ιστορίας. Κάθε αφήγηση επιφυλάσσει μια διαφορετική οπτική, μια άλλη θέση. Σε επίπεδο ομάδας συλλέγονται πολλές αφηγήσεις για την ίδια εικόνα, οπότε το πλαίσιο διευρύνεται.

Κατά τη διαδικασία απόδοσης ενός τίτλου, δηλαδή ενός ονόματος, για κάθε φωτογραφία, γίνεται και συνειδητοποίηση μιας θέσης.

Ακολουθεί το απαραίτητο μάθημα της τεχνικής της φωτογραφίας και της εστίασης στην αισθητική της οπτικής και της θέσης του παρατηρητή-αναγνώστη της φωτογραφίας. Αυτός αργότερα θα πάρει τη θέση του παρατηρητή-καταγραφέα μιας πραγματικότητας.

Κατά τη φωτογραφική εξόρμηση, κάθε συμμετέχων/χουσα αποτυπώνει μια πραγματικότητα σύμφωνα με την δική του/της οπτική, σύμφωνα με το μήνυμα που έχει κατά νου να μεταδώσει ή/και την καταγραφή της ιστορίας (ανθρώπινης ή άλλης) μέσα από το φακό, εξωτερικεύοντας έτσι τον προσωπικό, εσωτερικό του/της κόσμο.

Πρόκειται για μια συνειδητή εσωτερική διεργασία κοινωνικής ταυτότητας.

Ο φακός γίνεται το αυτί και το στόμα, ο δέκτης και ο πομπός, που συνδέει τον φωτογράφο με τον έξω κόσμο, με τον πλανήτη.

Ακολουθεί η Έκθεση. Ο φωτογράφος εκτίθεται, όπως ο ηθοποιός στη σκηνή. Επιλέγει το μέγεθος της φωτογραφίας του, το χρώμα ή το μη χρώμα και τον τίτλο με τον οποίο συμπληρώνει το μήνυμα που εκπέμπει προς το κοινό-θεατή. Η Έκθεση λοιπόν, είναι δήλωση, είναι μήνυμα, είναι επικοινωνία, κοινωνική άποψη και θέση, κοινωνική ταυτότητα εν τέλει.

Είναι προφανές ότι μέσα από μια βιωματική διαχείριση της φωτογραφίας, η ομάδα και ο συντονιστής προσεγγίζουν την ουσία του θέματος που τους απασχολεί...

...με βάση πάντα τη Συστημική Καταξιοτική Προσέγγιση.